

ת"ד 1285/01/16 - מדינת ישראל נגד ישראל סולימני

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 1285-01-16 מדינת ישראל נ' סולימני

בפני בעניין: כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ישראל סולימני

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בגרימת תאונת דרכים, עת סטה לימין וחסם נתיב התקדמותו של רוכב אופנוע. תוצאת התאונה חבלה של ממש משמעותית.

ביהמ"ש נחשף לחלקן של הראיות במהלך שמיעת עדויות.

הנאשם חזר מכפירתו והודה במיוחס לו. במקביל ובמסגרת הטיעונים לעונש, הונח בפניי מלוא תיק החקירה.

לנוכח פציעתו הקשה של הרוכב, מתחם העונשי נע בין מאסר של חודשיים. תקופה שהינה ברת המרה בעבודות שירות, לבין 6 חודשים בצד פסילת רישיון לתקופה שבין שנה לבין 3 שנים.

לאחר בחינת מלוא חומר החקירה ולאחר שנתתי דעתי על עניינים נוספים כפי שיפורט, מצאתי לחרוג משמעותית לקולא ממתחם הענישה.

יש לדייק ולומר כי בתום החקירה, המלצת הבוחן המשטרתי הייתה להעמיד לדין את שני המעורבים. יש להקדים ולומר כי לתאונה לא היו עדי ראיה ניטראליים. אין המדובר במקרה של "גרסה כנגד גרסה", באשר למרבה הצער, רוכב האופנוע איננו זוכר כלל פרטי האירוע. למעשה, אין בפיו גרסה פוזיטיבית לתיאור נסיבות המקרה.

אף הבוחן המשטרתי, אשר יש להעיר, כי בחן את התאונה בשקידה ראויה, לא יכול היה להגיע לקביעה חד משמעית בדבר מיקומו של הרוכב שעה שהנאשם החל בפנייתו.

הבחון איננו יכול לקבוע האם הרוכב היה בשול, או ע"ג קו השול הצהוב, או שמא נסע ע"ג הכביש.

זאת ועוד - אם נהג ע"ג הנתיב - היה עליו לנהוג במהירות ובמרחק אשר יאפשרו תגובה מבוקרת, ללא סיכון עצמו ואחרים, במקרה של בלימת פתע. (שמירת מרחק).

אם לא שמר מרחק או איחר להגיב, או נהג במהירות גבוהה מידי - בכך רשלנותו. לחילופין - אם נהג בשול - בכך רשלנות תורמת משמעותית. אם ירד לשול תוך ניסיון עקיפה מימין (כפי שתואר בכתב האישום שהוגש כנגד המעורב) - בכך רשלנות.

שיהוי

בבימ"ש זה, התנהל הליך, עת הוגש כתב אישום כנגד המעורב. כתב האישום נגדו נמחק. (יש להעיר כי מצאתי טעם בביטול ההליך כנגדו אשר פציעתו הקשה מהווה ענישה של ממש ודי בכך).

כתב האישום הנוכחי, הוגש כנגד הנאשם הניצב בפניי, רק לאחר שנמחק אישומו של המעורב. במילים אחרות, המדובר בשיהוי ניכר, המהווה עינוי דין של ממש. עניין זה, אמור לקבל ביטוי בצורת הקלה בעונש.

עוד מצאתי להדגיש, כי אף מאז התאונה, המשיך הנאשם בנהיגה יום יומית, מבלי שצבר לחובתו כל הרשעה - מכאן מסקנה כי התאונה מהווה חריג בדרך נהיגתו השגרתית, בכך נימוק נוסף לקולא.

חזרת הנאשם מכפירתו מהווה הבנת טעותו ויש בה חסכון זמן שיפוטי נוסף, וזמנם של העדים.

לנאשם נסיבות אישיות המצריכות שימוש תכוף ברישיון נהיגתו. המדובר בחקלאי המגדל ירקות ונזקק לרכבו לצורך עבודתו. כמו כן, הונח בפניי תיעוד המוכיח נכות רעייתו בדרגת 100%.

שבתי ושקלתי מכלול הטיעונים כמפורט לעיל והחלטתי לגזור על הנאשם העונשים הבאים:

- הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,800 ₪ או 90 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 60 ימים.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הפסילה תחול על

כל סוגי הרישיונות חוץ מרישיון לנהיגת טרקטור ומלגזה. (למען הסר ספק אציין, כי הנאשם רשאי יהיה לנהוג בתקופת הפסילה על גבי טרקטור ומלגזה).

ריצוי הפסילה נדחה עד 60 יום.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

- הנני גוזרת על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

המזכירות תעביר גזר הדין לצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ח, 06 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.